

KOZA KARPACKA

Wysokość w kłębie:

samiec: 55-60 cm / samica: 45-55 cm

Masa ciała:

samiec: 45-50 kg / samica: 40-45 kg

KOZA SANDOMIERSKA

Wysokość w kłębie:

samiec: 70-75 cm / samica: 64-68 cm

Masa ciała:

samiec: ok. 65 kg / samica: ok. 60 kg

KROWA BIAŁOGRZBIETA

Wysokość w kłębie:

samiec: 135-140 cm / samica: 125-135 cm

Masa ciała:

samiec: ok. 700-800 kg / samica: ok. 600-700 kg

OWCA OLKUSKA

Wysokość w kłębie:

samiec: 70-72 cm / samica: 65-68 cm

Masa ciała:

samiec: min. 45 kg / samica: min. 40 kg

OWCA WRZOSÓWKA

Wysokość w kłębie:

samiec: ok. 60-70 cm / samica: ok. 60-70 cm

Masa ciała:

samiec: min. 45 kg / samica: min. 40 kg

CZUBATKA POLSKA BRODATA MINIATUROWA

Masa jaja / nieśność:

30 g / ok. 100 jaj

Masa ciała:

samiec: 0,9 kg / samica: 0,8 kg

ZIELONONÓŻKA KUROPATWIANA

Masa jaja / nieśność:

ok. 60 g / powyżej 200 jaj

Masa ciała:

samiec: 2,4-3 kg / samica: 2 kg

**POLSKIE RASY
ZWIERZĄT GOSPODARSKICH
ZOOLUBIN.PL**

Najliczniejszą grupą w zagrodzie zwierząt gospodarskich lubińskiego ogrodu zoologicznego są przedstawiciele gatunków polskich.

Rodzime gatunki zwierząt gospodarskich zamieszkują lubiński ogród zoologiczny od momentu otwarcia. Pierwszymi polskimi gatunkami w inwentarzu lubińskiego zoo były: koza karpacka, owca wrzosówka, zielononóżka kuropatwiana oraz czubątka polska brodata miniaturowa. Od 2017 r. kolekcja uzupełniona jest o: kozę sandomierską i owcę olkuską. W 2020 r. dołączyła krowa białogrzbieta. W kolejnych latach planowane jest sprowadzenie m.in. polskiej rasy świń.

Krowa białogrzbieta (łac. *Bos taurus taurus*) uznawana jest za odtworzoną. W XIX w. była szeroko rozpowszechniona na terenach na wschód od Wisły. W okresie międzywojennym stanowiła tylko ok. 10% pogłowia bydła w Polsce. Od lat 70. XX w. bydło białogrzbieta uznawane było za wymarłe. Z hodowli wyparte zostało przez rasy bardziej wydajne. Od lat 90. Katedra Hodowli Bydła Uniwersytetu Lubelskiego prowadzi restytucję bydła białogrzbietego. Prace prowadzone były pod kierunkiem prof. dr hab. Zygmunta Litwińczuka.

W 2003 r. rozpoczęto prowadzenie ksiąg hodowlanych dla rasy białogrzbietej. Krowy rasy białogrzbietej wpisano na światową listę ras podlegających ochronie zasobów genetycznych.

W 2004 r. liczebność populacji wyniosła ok. 100 szt. (gł. w regionie nadbużańskim oraz na Podlasiu). W 2009 r. liczba osobników podwoiła się i rośnie. Obecnie pogłowie to ponad 400 osobników.

Koza karpacka (łac. *Capra hircus*) należy do typu wszechstronnie użytkowego, hodowana na mleko. Polska rasa z białym umaszczeniem i rogami u obu płci. Dawniej na Pogórzu Karpackim hodowana powszechnie, w 2005 r. były już tylko dwa stada.

Koza sandomierska (łac. *Capra hircus*) posiada białe umaszczenie z szarymi, czarnymi lub żółto-brązowymi łatami. Wypasana była w Puszczy Sandomierskiej. Do niedawna bliska wymarciu. Hodowana na mięso i mleko. W 2018 r. całkowita liczba kóz sandomierskich w Polsce wynosiła 68 szt.

Owca olkuska (łac. *Ovis aries*) to ssak hodowlany z rodziny wołowatych, udomowiony prawdopodobnie wcześniej niż kozy. Owca olkuska to polska rasa owcy domowej. Pochodzi z rejonu dawnego powiatu olkuskiego. Ze względu na bardzo wysoką plenność mają typową budowę dla zwierząt mlecznych. Masa ciała tryka powin-

na wynosić min. 45 kg, a u maciorki – co najmniej 40 kg.

Owca wrzosówka (łac. *Ovis aries*) jest polską rasą owcy domowej. Pochodzi z północno-wschodnich kresów Polski i wywodzi się z owiec krótkogoniastych. Wrzosówki to owce dość drobne o dwóch kolorach wełny: siwej lub czarnej. Młode osobniki są czarne i z biegiem czasu jaśnieją, jednak nogi pozostają czarne.

Czubątka polska brodata miniaturowa (łac. *Gallus gallus domesticus*) hodowana jest wyłącznie w celach wystawowych. Cechą charakterystyczną jej wyglądu jest sporych rozmiarów czub z piór na głowie, wąsy oraz brak grzebienia.

Zielononóżka kuropatwiana (łac. *Gallus gallus domesticus*) to ogólnoużytkowa polska rasa kury domowej, wyhodowana na przeł. XIX i XX w. Nazwa pochodzi od oliwkowego koloru nóg. Uważana jest za starą rasę kury, najbardziej podobną do przodka kury domowej – kura bankiwa. Popularność zawdzięcza niskiej zawartości cholesterolu w jajach, gdzie jest go nawet o 30% mniej, niż w jajach kur innych ras. Mimo niskich wymagań hodowlanych, nie nadaje się do chowu masowego. Udowodniono, że w stadach większych niż 50 szt., może dochodzić do zjawiska kanibalizmu oraz pterofagii (wydziobywania piór).

